

Vincze Barna SPORT

Az UNI-CUM Laude Bt. csapata két góllal maradt le a dobogóról

Január 28-án délután 2 órai kezdettel öregfiúk mérték össze labdarúgó tudásukat a rimóci sportszerekben. Az évek óta megrendezésre kerülő torna sportbarátságról, a futball szeretetéről és nem annyira az eredményről szól. Salgótarjánt az SKSE két csapattal, Szécsényt a Syscon Kft., Rimócot pedig az UNI-CUM Laude Bt. csapata képviselte. Csapatunk, az UNI-CUM Laude Bt. tavalyi első helyét idén negyedikre cserélte, mivel udvariasan engedték a vendégeket, hogy nehogy vesztesen térjenek haza otthonukba.

Eredmények:

UNI-CUM Laude Bt.	-	SKSE II.	2-5
Syscon Kft.	-	SKSE I.	5-2
UNI-CUM Laude Bt.	-	SKSE I.	4-4
SKSE II.	-	Syscon Kft.	1-2
UNI-CUM Laude Bt.	-	Syscon Kft.	1-3
SKSE I.	-	SKSE II.	2-3

Végeredmény:

1. Syscon Kft.	3	3	0	0	10-4	9 pont
2. SKSE II.	3	2	0	1	9-6	6 pont
3. SKSE I.	3	0	1	2	8-12	1 pont
4. UNI-CUM Laude Bt.	3	0	1	2	7-12	1 pont

A 4. helyezett UNI-CUM Laude Bt. csapata
Géczi Pál, Kurucz Károly, Holecz Ferenc, Szitás Máté
Szita Csaba, Barát Dezső, Beszkid Andor, Laczkó Tamás

Újra Komár Gábor irányítja felnőtt labdarúgó csapatunkat

Január 19-én, csütörtökön megkezdte felkészülését a bajnokságra felnőtt labdarúgó csapatunk. Heti két edzés kedden és csütörtökön, valamint hétvégenként előkészületi mérkőzések vannak tervben.

Előkészületi mérkőzés:

január 28. 11:00 Balassagyarmat BSE - Rimóc 2-1 (0-0)

Rimóc: Oláh T. - Mócsány (Hegedűs), Kuris, Rácz R., Komár (Árva) - Laczkó, Kelecsényi, Rácz I., Bangó N. (Bangó B.)
Lovász, Bangó R. (Vincze)

Gól: Vincze

Az idei első előkészületi mérkőzésen méltó ellenfelei voltunk a NB III-as Balassagyarmatnak.

Komár Gábor: Mezőnyben jobban passzoló csapat ellen végig „partiban” voltunk. Fegyelmezetten védekeztünk, több helyzetet kialakítottunk, melyből sajnos csak egyet értékesítettünk. A kapott gólok elkerülhetők voltak.

Tervezett előkészületi mérkőzések:

Február 12. vasárnap, 14:00 Rimóc - Varsány

Február 18. szombat, Pásztó - Rimóc

(A pontos helyszín és időpont egyeztetés alatt).

Február 25-26. szombat vagy vasárnap, Magyar Kupa mérkőzés

Az őszi forduló góllövői:

Felnőtt:	Ifjúsági:	Serdülő:
Bangó Norbert 6 gól	Kis István 8 gól	Szép Máté 20 gól
Oláh Tibor 5 gól	Beszkid Arthur 5 gól	Kormány Richárd 7 gól
Vincze Benjámin 4 gól	Mócsány Gábor 5 gól	Oláh Attila 6 gól
Árva Róbert 3 gól	Csonka Krisztián 4 gól	Rácz Adrián 5 gól
Kelecsényi Gábor 3 gól	Beszkid Máté 2 gól	Bada Viktor 3 gól
Laczkó Zsolt 3 gól	Csizmadia Tamás 2 gól	Bangó Patrik 3 gól
Rácz Róbert 3 gól	Csonka Ádám 2 gól	Gönczi Krisztofer 2 gól
Bangó Rómeó 2 gól	Csizmadia Bálint 1 gól	Bene Richárd 1 gól
Komár Gábor 1 gól	Kormány Dávid 1 gól	Jusztin Roland 1 gól
Lovász Balázs 1 gól	Kormány Richárd 1 gól	Kormány Dávid 1 gól
Mócsány Roland 1 gól	Pintér Dávid 1 gól	Percze Kristóf 1 gól
Rácz Iván 1 gól		Rácz Norbert 1 gól
		Rácz Péter 1 gól
Összesen: 33 gól	32 gól	52 gól

Csapataink itthoni és idegenbeli mérlege a 2011/2012-es őszi bajnokságban:

Felnőtt:

Összesen:	13 mérkőzés	5 győzelem	1 döntetlen	7 vereség	16 pont
Idegenben:	8 mérkőzés	2 győzelem	0 döntetlen	6 vereség	6 pont
Itthon:	5 mérkőzés	3 győzelem	1 döntetlen	1 vereség	10 pont

Ifjúsági:

Összesen:	13 mérkőzés	5 győzelem	0 döntetlen	8 vereség	15 pont
Idegenben:	8 mérkőzés	2 győzelem	0 döntetlen	6 vereség	6 pont
Itthon:	5 mérkőzés	3 győzelem	0 döntetlen	2 vereség	9 pont

Serdülő:

Összesen:	9 mérkőzés	5 győzelem	0 döntetlen	4 vereség	15 pont
Idegenben:	5 mérkőzés	1 győzelem	0 döntetlen	4 vereség	3 pont
Itthon:	4 mérkőzés	4 győzelem	0 döntetlen	0 vereség	12 pont

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 150,-Ft

XVIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Böjtelő hava 2012 FEBRUÁR

„A szeretet hét vonása: kedvesség, türelem, megbocsátás, udvariasság, alázat, nagylelkűség, őszinteség.”
(Gary Chapman)

Nyílt levél barátomnak

Kedves Barátom!

Sok idő telt el azóta, hogy utoljára írtam neked levelet. Igaz, hogy a mai világban már nem divat levelet írni. Kattintani kell. Elektronikus üzenetet kell küldeni, de azt is rövidítve. (Figyu! Mizu? Talizunk?). Pedig milyen jó érzés levelet, esetleg képeslapot kapni valakitől, akinek fontos vagyok. Eszébe jutok, gondol rám, tollat fog és örömet szerez.

Biztosan tudom, régen jártál már Rimócon. Utoljára talán nyolc éve. Tudatom veled, hogy jól vagyok és hála Istennek, egészséges. Nem panaszkodom. Ahogy mondani szokták: minek erre a kis időre?

Tudod, nálunk mindig történik „valami”. Legalábbis mások azt mondják, hogy Rimócon mindig van „valami”. Ez már Kolombusz óta így van. Legutóbb a versmondó verseny, a karácsonyi koncert, majd a focitornák következtek. Ha összejön, katonai kiállítás is lesz.

Most pedig a jótékonyági bálra készülünk, no meg az idők farsangjára. A bál már megszokott, hagyományos, mégis mindig új és más, mint az előzőek. Nagyon sok idő és aprólékos szervezőmunka árán áll össze az est végleges forgatókönyve. Reméljük, idén is sokan gondolják majd úgy, hogy érdemes a barátaikkal együtt eltölteni egy estét, szórakozni, táncolni és nem utolsósorban jótékonykodni. Ezúton hívlak és várlak téged is, ha van kedved, gyere el. Biztosan jól éreznéd magad. Sok olyan ismerőssel is találkozhatnál, akiket már régen nem láttál.

Hát még az Idősek Farsangja. Olyan szép és meghatározó szokott lenni. Nagyon jó látni azt a sok-sok idős nényt és bácsit együtt. Örülni velük, mert ezt a délutánt évről-évre az ő tiszteletükre rendezzük. Mert ők valóban megérdemlik.

Aztán te hogy vagy, van-e munkahelyed, fizetést kapsz-e? Családod egészséges-e? Felétek is ilyen hideg van? A tüzelőtök kitart-e tavaszig? Jó lenne személyesen is találkozni, mert akkor sokkal több mindenről beszélhetnénk, esetleg egy kupica pálinka vagy néhány pohár bor mellett.

Most egyenlőre többet nem írok. A mielőbbi viszontlátás reményében zárom soraimat. Kívánok jó egészséget.

Mielőbbi választodat várva maradok szeretettel:

Beszkid János

J. Machalké:

Szeretet nélkül

A kötelesség szeretet nélkül
kedvetlenséget támaszt.
A felelősség szeretet nélkül
kíméletlenséggé fajul.
Az igazságosság szeretet nélkül
nem más, mint keménység.
A nevelés szeretet nélkül
ellenkezést vált ki.
A bölcsesség szeretet nélkül
ravaszsgot szül.
A kedvesség szeretet nélkül
képmutatás.
A rend szeretet nélkül
aprólkosság.
A tapasztalat szeretet nélkül
önteltség.
A hatalom szeretet nélkül
kevélységet szül.
A birtoklás szeretet nélkül
fukarsággá válik.
A hit szeretet nélkül
az elkerülhetetlen végzet
hiedelmének
szintjére süllyed.
Az élet szeretet nélkül
teljesen értelmetlen.

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete (3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociujsg@gmail.com)

Állandó munkatársak:

Benkő Péter, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrincz Sándor, Mócsány Georgina, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány. Nyomatás: Rimóc Község Önkormányzata

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Február 7-14. (kedd)

Február 10. (péntek) 18⁰⁰

Február 12. (vasárnap) 14⁰⁰

Február 18. (szombat)

Február 18. (szombat)

Február 19. (vasárnap)

Február 20. (hétfő) 15⁰⁰

Február 21. (kedd)

Február 22. (szerda)

Kábeltévé előfizetési díjbeszedés a Községi Házban

III. Biliárd- és Pókerbajnokság a Községi Házban (2. forduló)

Rimóc-Varsány labdarúgó előkészületi mérkőzés

XVI. JÓTÉKONYSÁGI BÁL

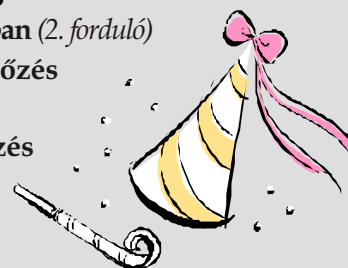
Pásztó-Rimóc labdarúgó előkészületi mérkőzés

XI. IDŐSEK FARSANGJA

ÓVODAI FARSANGI MULATSÁG

ISKOLAI FARSANG (alsó tagozat)

A NAGYBÖJT KEZDETE - Hamvazószerda

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Településünk képviselő-testülete ez évi első ülését január 26-án, csütörtökön tartotta. Az ülésen jelen volt minden megválasztott képviselő, Jusztin Istvánné megbízott jegyző és Beszkid Andor polgármester. A 18 órakor kezdődő ülés első napirendje az előző ülés óta eltelt idő fontosabb eseményeiről és a lejárt határidejű határozatokról szóló polgármesteri beszámoló volt. Vita alakult ki arról, hogy hogyan, mi alapján kérje számon a testület az általa adott feladatok teljesítését. A polgármester javasolta, hogy a feladatok meghatározása határozati formában történjen, felelős és határidő egyidejű kijelölésével.

A második napirend keretében elfogadta a testület a 2012. évi munkatervét.

Ezt követően harmadik napirendként a december hónapban elfogadott államháztartási törvény és annak végrehajtására kiadott rendeletből adódó feladatok meghatározására került sor.

A negyedik napirend keretében a képviselők visszavonták a decemberi utolsó ülésen meghozott díjmegállapító rendelet-módosításokat. Jó hír, hogy a törvényi szabályozás megváltozásából adódó rendelet-módosítások eredményként csökkenni a lakosok terhei az eredeti előterjesztéshez képest. A nettó víz és csatornadíjak évi növekménye 2,56 %, ami bruttó 4,2 %-os emelkedést jelent a tavalyi díjhoz képest. A szemétszállítási díj pedig csak az ÁFA 25 %-ról 27 %-ra történő változása miatt nő. (A nettó díj marad az előző évi!) A díjak pontos összegéről külön írásban adunk tájékoztatást.

Ötödik napirend keretében a képviselők a közfoglalkoztatás ezévi lehetőségeit tekintették át. Egyetértés volt abban, hogy a lehető legtöbb embert kell bevonni a munkába. Az ehhez szükséges pályázatok beadását támogatták a képviselők.

Egyebekben szó esett többek között az iskola szécsényi úti épületének és a sportcsarnok energetikai auditjáról, aminek megléte - a kiírásra kerülő energia megtakarítást célzó pályázatok kötelező mellékleteként - elengedhetetlen. A képviselők az audit elkészítése mellett érveltek. A piaci ár alátámasztása esetén a megismert ajánlat szerinti szerződés megkötését jóváhagyták.

Zárt ülés keretében egyéni kérelmek megtárgyalására került sor. Az ülés nem sokkal 23 óra előtt fejeződött be.

Beszkid Andor
polgármester

2012. évi szemétszállítási díj

A képviselő-testület 2011. december 29-én rendeletben meghatározta a 2012. évi lakossági szilárd hulladékgyűjtés díjait. Ennek alapján a Rimóci Újság januári számában megjelentek a 2012. évi szemétszállítási díjak.

A Magyar Országgyűlés azonban 2011. december 30-án, december 31-i hatályú, a 2011. évi CCI. törvényben - melyben egyes törvények Alaptörvénnyel összefüggő módosításáról döntöttek - módosította többek között a hulladék-gazdálkodásról szóló törvényt is. Ennek egyik rendelkezése szerint a hulladékkezelési közszolgáltatási díj legmagasabb mértéke 2012. évben nem haladhatja meg a települési önkormányzat képviselő-testülete által rendeletben 2011. évre megállapított hulladékkezelési közszolgáltatási díj legmagasabb mértékét.

Mindezek alapján a 2011. december 30-án elfogadott rendeletmódosítást vissza kell vonni, a lakosság felé pedig a szemétszállítási díj számlázása 2012. januártól a tavalyi nettó áron történik, de 27 %-os ÁFÁ-val.

Ennek alapján a 2012-ben fizetendő szemétszállítási díj bruttó **1.148.- Ft/hó** lesz.

Jusztin Istvánné megbízott jegyző

A 2011. rendelkező évi érvényes civil kedvezményezettekéről

(Forrás: www.apreh.hu)

Adószám	Civil szervezet neve	Civil szervezet címe
19162829 -2 -12	Rimóc Községért Alapítvány	Rimóc, István király u. 15.
18642902 -1 -12	Rimóc Polgárőr Egyesület	Rimóc, Madách tér 1.
18636615 -1 -12	Rimóci Hagyományörző Együttes	Rimóc, Nagykert út 1.
18642139 -1 -12	Rimóci Kobak Egyesület	Rimóc, Szécsényi út 6.
19928502 -1 -12	Rimóci Sport Egyesület	Rimóc, István király útja 1.

A tavaly előtti évben 4 szervezet javára 222.880 Ft-ot ajánlott fel 77 fő adózó. Tavaly 5 szervezet javára 317.434 Ft volt a 122 adózó által felajánlott összeg. Azt már tudjuk, hogy ebben az évben is 5 szervezet kaphat az 1 %-okból.

Reméljük, az idén még többen rendelkeznek adójuk 1 %-áról a HELYI civil szervezetek javára.

„Katonadolog”

Kedves Rimóci Újság olvasók!

Minden újságolvasót megszólítottok, de talán a címből is sejthető, hogy inkább férfiak segítségét szeretném kérni. *De hogy miért is?*

Az elmúlt időszakban több kiállítás is volt községünkben és hála Istennek, mindegyik elnyerte a látogatók tetszését. Ezeken a sikereken felbátorodva egy olyan kiállítást is szervezünk, amelyben katonai vonatkozású eszközök, tárgyak kerülnének közszemlére.

Mire gondolok? Minden olyan tárgyra, eszközre, felszerelésre, kitüntetésre, ruházatra, fényképre vagy bármilyen dologra, aminek köze van a katonaelethez. Ha megengedik, adnék néhány ötletet: katonai evőeszköz, térkép, surranó, csizma, sarkantyú, derékszíj, siléc, kard, csajka, kulacs, lószerszám, jelvények, sapka, gyakorló, emléktárgyak, szurony, fényképek, régi levelek, obsit, leszerelő zászló, katonai igazolvány, dögcedula és még hosszan lehetne sorolni. Bizonyára minden katonaviselt embernek vannak féltve őrzött katonai „emlékei”. Hát ezekre gondolok.

Arra kérem a tisztelt olvasóinkat, ha van birtokukban valamilyen katonák életéhez kapcsolódó tárgy és szívesen kölcsönadnák a kiállításra, keressék telefonon vagy személyesen Vincze Attilát (06 20/99 31 314) vagy Beszkid Jánost (06 30/43 45 717).

Mert tudják: ez „katonadolog”.

Beszkid János

Gólyahír:

Bangó Milán Péter - 2012. 01. 06.

Szüllők:

Bangó Lajos és Lakatos Georgina

Bangó Panna - 2012. 01. 11.

Szüllők:

íj. Bangó Elemér és Oláh Alexandra

Bada Zoltán - 2012. 01. 12.

Szüllők:

Lakatos Zoltán és Bada Angelina

Akiért a harang szólt...

Laczko Béláné
1937-2012

Jusztin Miklós
1960-2012

Gondolatok:

Eljövendő király jellemrajza

A „vezető” eddig csak néhány hangot csalt ki abból a hangszerből, amelynek a mestere volt: az alakoskodásból. De most könnyű lábbal, és szívében kalandos örömmel felkészült rá, hogy elkezd a nagyáriát. Valahányszor rászedte az embereket, valóban mélységes gyönyört érzett, aminek semmi köze sem volt a szolgálathoz. De azt ő maga se tudta volna megmondani, hogy mi okozza ezt az örömet

Talán a hatalom mámora, talán az a tudat, hogy úgy lesheti ki a mit sem sejtő emberek életét, mintha egy ajtó résein kukucskálna be a lakásukba. De legjobban az olyasfajta cselszövést szerette, amibe elsejétől belekezdett. Különösen abba lelte kedvét, ha nemes érzelmeket, nagylelkű gesztusokat szinlelhetett. Ilyenkor alakoskodása tiszta, világos stílussá nemesedett, és olyan élesre változott, mint a borotva. Szavai és cselekedetei olyan határozott, fenyegető ritmust lüktetett, hogy maga is

beleszédült. Úgy tetszett neki, hogy már nem is alakoskodik, hanem énekel. Csakis a legszükségesebb és legelemibb dolgokban hitt. Minden mást fecsegésnek, ködnek, levegőnek tartott. Azokkal szemben, akiket idealistáknak nevezett, olyan hideg fölényt érzett magában, mint a tanár, amikor elmagyarázza diákjainak, hogy a villám nem az égiek haragjának jele, csupán elektromos energia, amit a vihar felszabadít. Pénzért és hatalommegtartásáért adta volna el Jézus Krisztust, hogy bebizonyítsa az embereknek: minden tanítása téves. Hiszen hamarosan ő lesz király.

U.I.: A demokráciában lehet véleményed, de azt kell tenned, amit mondanak.

Számbavett csapások II.

Abban az évben furcsán szürke volt a tél, Pusztulás illatát hozta a nyirkos szél. És még különösebb volt a reggeli ég. S ahogy macskatalpakon beosont az éj.

Hol kettéválik remény és értelem, Helyébe örület lép és pánik, félelem. Jobban, szabadabbak a reményről leszünk, S ha úgy akarjuk, reményvirágot lelünk.

„Küzdöttél, de már nem lehet.

A csend öléi át és a szeretet.

Csak az hal meg, akét elfelejtenek,
Örökké él, akét nagyon szerettek.”

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívből mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik nagyon nagyon szerettünk

DÉSKA KRISZTIÁN

(élt 38 évet)

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvétüket nyilvánították és fájdalomban osztoztak.

Gyászoló család

„Pihej te drága szív, már megszűntél dobogni,

Szerető jóságod nem tudjuk feledni.

Mert elfelejteni téged soha nem lehet,

Csak meg kell tanulni élni nélküled.”

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívből mondok köszönetet mindazoknak, akik

VIRÁG JÁNOSNÉ

(élt 83 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mély gyászomban osztoztak.

Gyászoló menyje

„A múltba nézve valami fáj,

Valakét keresünk, aki nincs már.

A temető csendje ad neki nyugalmat,

Emléke szívünkben örökké megmarad.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik

LACZKÓ BÉLÁNÉ

(élt 75 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Bárányt és oroszlánt heverni együtt ki lát?
Hacsak egy másik bolygón nincs ilyen világ.
És ne mond a bagolyok: kiméld az egeret,
Hisz ezzel megcsúfolná a természetet.

CD ajánló:

Weekend Nachos: Worthless

Új lemezzel jelentkezett az amerikai band. Ez a banda nem a finomkodásról híres, s ezt a tézist a fél órát sem elérő új lemez is alátámasztja. E 14 düh koncentráltum hardcore, sludge, noise elemek segítségével óriási pusztítást visz végbe. Rövid, intenzív zúzdák közé beékelt lassan vánszorgó doomcore is befért.

U.I.: Csak dühös embereknek, akik szeretnének megszabadulni sérelmeiktől.

Könyvajánló:

Alberto Moravia: Az engedetlenség

A kisregény főhőse Luca, a kamasz fiú. Undorodva szemléli szülei kicsinyes, képmutató életét. Elutasítja, nem kíván részt venni benne. Egy valami fékezi meg a mindenre kiterjedő engedetlenségben: a bontakozó érzéki vágy.

Lőrök Sándor

Bálint-napi hagyományok

Szent Bálint napján (február 14-én) tartják - főleg az angolszász országokban - **Bálint-nap** ünnepét, amely Magyarországon az angol név közvetlen átvétele miatt sokak számára mint **Valentin-nap** vált ismertté és az utóbbi másfél évtizedben népszerűvé. Pedig nem elsősorban a szerelemhez kapcsolódik ezen hagyomány.

Szent Bálint egy 14. században élt püspök volt, aki csak később vált a jegyesek és fiatal házások védőszentjévé elsősorban Angliában és Franciaországban. Persze neki is megvolt a maga szomorú története. II. Claudius császár idejében, mielőtt keresztény hite miatt kivégezték volna, visszaadta börtönőre vak lányának látását. Február 14-én, kivégzése napján egy búcsúüzenetet küldött a lánynak, melyet a következőképp írt alá: „A Te Bálintod!” Valószínűleg innen eredhet a Bálint-napi üzenetküldés mai magyarázata.

A legendához még hozzátartozik, hogy abban az időben Bálint püspök a szerelmeseket - keresztény szokás szerint - megeskette egymással. Ez már önmagában véve is főbenjáró bűn volt, de ezt még tetézte azzal, hogy olykor katonákat is meg-esketett, akiknek az akkori császári parancsok értelmében nem lett volna szabad házasságra lépni. Ajándékként a friss házaspárokat a kertje virágaival ajándékozta meg. A hagyomány úgy tartja, hogy ezek a házasságok jó csillag alatt születtek.

Mára már a Valentin nap a szerelmesek napjává nőtte ki magát, amikor is kisebb ajándékokkal lepik meg egymást a párok. Magyarországon a népi hagyományok szerint ha Bálint-napon hideg, száraz idő van, akkor bőséges termés várható, vagy ha a madarak csiripelése messzire hallatszik, akkor jó idő várható. Azt tartották, hogy Bálint-napon választanak párt a verebek, vagy hogy ekkor jönnek vissza a vándorló vadgalambok.

Számos népi hagyomány és babona kapcsolódik még Bálint napjához, teljesen beépülve ezzel új keletű ünnepeink sorába.

Juhász Enikő

Szécsény város 2012. évi vásárnaplója

Vásár időpontja:

1.) 2012. január	23. hétfő	országos kirakodóvásár
2.) 2012. március	26. hétfő	országos kirakodóvásár
3.) 2012. április	23. hétfő	országos kirakodóvásár
4.) 2012. május	21. hétfő	országos kirakodóvásár
5.) 2012. június	25. hétfő	országos kirakodóvásár
6.) 2012. augusztus	27. hétfő	országos kirakodóvásár
7.) 2012. szeptember	24. hétfő	országos kirakodóvásár
8.) 2012. október	29. hétfő	országos kirakodóvásár
9.) 2012. november	26. hétfő	országos kirakodóvásár

Jellege:

NYULACSKA HÍREK

Kettős szerepben

Az életem egy olyan szakaszához érkezett, amikor kettős szerepet élhetek meg: egy személyben vagyok szülő és pedagógus, ami egy különös kihívás a számomra.

A pedagógus pályám sokat segít abban, hogy jó szülő lehessenek, mert az itt szerzett tapasztalataimat alkalmazni tudom gyermekem nevelése során. Azt gondolom szülőnek lenni még is nehezebb feladat, mert a saját gyermekemmel elfoglaltabb vagyok és otthon sokkal nehezebb következetesnek lenni.

A szülői hivatás segít abban, hogy nagyobb empátiás kézséggel tudjak az óvodás gyerekek felé fordulni, másképp lássam és könnyebben elfogadjam őket. Bizonyos szinten anyaszerepet is betöltök, mert úgy bánok velük, mintha a sajátjaim lennének.

Fontos számomra szülőként és pedagógusként egyaránt, hogy pozitív élmények ériék a gyermeket az óvodai környezetben. A határozottság és a magabiztosság, a következetesség a gyermeket megfelelő irányba tudja terelni. Számomra a rendszeresen betartott napirend nagyon fontos, hogy megfelelő életritmus, életvitel alakuljon ki, amiben a gyermekek is megfelelően tudnak fejlődni. Amióta szülő is vagyok, tudatosabban figyelek arra, hogy türelemmel meghallgassam a gyerekeket, minden körülmények között odafigyeljek rájuk és nagyobb szeretettel vegyem őket körül.

Amikor belépek a rimóci óvoda kapuján figyelek arra, hogy előítéletektől mentesen, kölcsönös bizalommal és tisztelettel fordulhassunk egymás felé a szülőkkel és rendszeresen adjunk pozitív visszajelzéseket. Ehhez a bizalomhoz szükséges, hogy a gyerekek jól érezzék magukat az óvodában és szeressék az óvónénit, mert az mindig kedves, elfogadó és bizalomteljesen viselkedik. Fontos még számomra, hogy kölcsönösen meghallgassuk egymást és legyünk kíváncsiak egymás véleményére. Mindig őszintén érdeklődöm a gyermekek iránt, ezzel segítő társa lehetek a szülőnek a gyermek fejlesztése során.

Az engem érő negatív élményeket, a nehezebb napokat, a kudarcokat próbálom úgy megélni, hogy felismerjem, tanuljam meg azok üzenetét és váltsam mindazt a fejlődésemre. Tudni kell szívből megélni a minden-napjainkat, mert csak így érhetünk el sikereket.

Kiss Renáta

„Minnél jobban ismerjük a gyermeket,
annál jobban megértjük.
Minnél jobban értjük,
annál inkább szeretjük,
annál jobban elfogadjuk,
és így annál hatékonyabban tudunk majd nevelni.”
(Nagy László)

Csoportom játék közben

Körtecsoporthoz gyerekek egy része

ISKOLAI HÍREK

A magyar kultúra napja 2012. január 21.

Egyik magyar versünket általában dalként ismerjük meg még gyerekkorunkban látva a tévében, nemzetközi sportversenyeken, nemzeti ünnepeinken, rendezvényeinken miközben a világ magyarsága összehozzásának másik jelképe, a piros-fehér-zöld lobogó a magasba emelkedik. Érdeklődve hallgatjuk, látjuk a felnőttek meghatottságát, majd próbáljuk velük együtt énekelni. Aztán versként először alsó tagozatos korunkban kis részletét, majd felsőben a teljes költeményt megtanuljuk, és meg is értjük a magyar nép zivataros századait felvonultató, Istenhez fohászkodó vallásos hálaénekünket, **Kölcsey Ferenc Himnuszát**.

Csaknem 200 évvel ezelőtt, 1823. január 22-én született meg a költemény a költő szatmárcsekei magányában. Először 1828-ban jelentette meg. 1844. februárjában a dal megzenésítésére pályázatot írtak ki, melyen a 13 benyújtott pályázat közül Erkel Ferenc zenéje nyerte el az első díjat. A zsűriben - többek között - Vörösmarty Mihály is helyet kapott. A nyertes pályaművet a Pesti Nemzeti Színház mutatta be 1844. július 2-án és 9-én.

De mi is volt a magyarság himnusza addig az időkig?

Több ének is használatos volt, mint himnusz. Például a keresztények himnuszaként énekeltek a Boldogasszony Anyánk és az Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga, a reformátusok a Tebenned bizunk elejétől fogva című énekeket, de a Rákóczi-nóta is népszerű volt, amit a hatóság többször is betiltott. Majd megszületett Kölcsey Himnusza.

Bablena Blanka, Kormány Cintia, Ocsovai Ramóna, Holecz Zoltán, Csámpai Dorina, Vizoviczki Lolita, Molnár Balázs

Nemzeti himnuszunk azonban a Magyar Köztársaság Alkotmányába csak 1989-ben került be.

A Himnusz megszületése tiszteletére valamint a magyar kultúra ápolásáért immár 22. alkalommal került sor versmondó és népdaléneklő versenyre Szécsényben; hogy magyarul a magyar kultúrát éltsük, magyar versekkel és népdalokkal, magyar előadók által. Bizony nagy szükség van a magyar nyelv művelésére, ápolására, a egyszerű és világviszonylatban is értékes magyar kultúra megőrzésére. Mert az a nép, nemzet, amelyik nem őrzi, védi, ápolja azt, nagyon gyorsan asszimilálódik, és végérvényesen kitörlődik a nemzetek sorából. Nem engedhetjük és ne engedjük, hogy a magyarság erre a sorsra jusson!

Iskolánk a kezdetektől részt vesz ezen a nemes rendezvényen, az elmúlt 20 évben többször értünk el első, illetve dobogós helyezést.

Ebben az évben 3 alsó tagozatos és 5 felsős diákunk képviselte iskolánkat; alsós versmondó, felsős népdaléneklő és versmondó kategóriában nevezünk: Csámpai Dorina és Molnár Balázs 3.o. (felkészítő: Juszti Józsefné), Kormány Cintia 4.o. (felkészítő: Kuris Rudolfné), Bablena Blanka és Holecz Zoltán 5.o. (felkészítő: Huszkó Marianna), Ocsovai Ramóna 6.o. (felkészítő: Bárány Árpád), Vizoviczki Lolita és Pásztor Roland 8.o. (felkészítő: Kiss Józsefné).

Minden diákunk kategóriájában megállta a helyét színvonalas produkciójával. Nagy örömünkre **2. helyen végzett** felsős népdaléneklés kategóriában **Bablena Blanka**, felsős versmondó kategóriában pedig **1. helyezett lett Vizoviczki Lolita**.

Minden résztvevőnek, külön a helyezettnek szívből gratulálok, és köszönöm, hogy vállalták a részvételt! Köszönöm a szülőknek a támogatásukat és a felkészítőknak munkájukat!

Kiss Józsefné
igazgató

Vizoviczki Lolita versmondás közben

Az egyházi hozzájárulások mértékét országosan a püspöki kar 1%-ban jelölte meg, az éves nettó jövedelem után. Már több helyen megtörtént ennek bevezetése, a rimóci egyházközségben ez nincs. Tekintve eddigi szorgalmas munkájukat, segítségüket, támogatásukat, melyet közösségükért hoztak, a jövedelemmel rendelkezők esetén 3000 Ft/ fő az éves egyházi hozzájárulás.

Megköszönöm a kedves híveknek, hogy egyházközségi hozzájárulásukkal, anyagi támogatásukkal, munkájukkal, adományaikkal támogatták, fenntartották 2011-ben egyházközségünket. Bevételünk Önöktől, az Önök jóvoltából van, minden egyes fillér.

Köszönöm a képviselő-testületnek, a kántornak, a hitoktatónak, a sekrestyésnek, a kisenekarnak, a fiataloknak, a közösségi programok szervezőinek, a

díszítőknek és a ministránsoknak a munkájukat, amellyel szolgálják egyházközségüket.

Köszönöm a segítséget a polgármesteri hivatal, a posta, a takarékszövetkezet, az iskola és az egészségügy dolgozóinak. Köszönöm tovább az intézmények vezetőinek segítségét és azon támogatóinknak, akik adományokat adtak a plébániai játszóházas napokra.

Isten áldja és segítse mindennapi küzdelmeikben. Adja, jutalmazza százasorosan fáradságukat, áldozatukat, és adakozó, bőkezűségüket.

Legyenek áldottak, leljenek örömet és boldogságot e földi életben, az örök hazában is találjanak otthont. Istennek legyenek és maradjanak hűséges barátai, híve.

Urus Attila plébániai kormányzó

Mária ünnepek

Bevezető helyett

Mint arról előző újságunkból már értesülhettek, ebben az évben éppen 100 esztendeje, hogy jelenlegi formájában elkészült és felszentelésre került a rimóci templom. Ebből az alkalomból a RIMÓCI ÚJSÁG sorozatot indít a Mária ünnepek történeteiből, abban a reményben, hogy sok új és hasznos ismeretet szereznek majd olvasóink.

Kívánom, hogy hónapról-hónapra találjanak majd érdekességet az ezen ünnepekről.

Beszkid János

A boldogságos szűz eljegyeztetése ünnepén (január hó 23-án)

Az ünnep egyháztörténelmi leírása

A boldogságos szűz kisdéd korában bemutatván a templomban, szüzességet fogadott és tartott, arra hivatkozott, midőn az angyalhoz így szólt: „Miként leszen ez t. i., hogy méhében fogan és fia születik miután férjet nem ismer." Az isteni bölcsesség mégis úgy rendelte, hogy eljegyeztessék Szent Józseffel, mert különben becsülete lett volna veszélynek kitéve, azután gyámolóra is volt szüksége akkor, midőn Betlehembe volt, akár, midőn Egyiptomba ment akár pedig Názáretbe. E gondviselőül Szent József választatott. Megváltásáról, az ájtatos hagyomány után, Germán konstantinápolyi érsek írja, hogy a Dávid nemzetségéből származott nőtlén férfiak, kik a boldogságos Szűzet, mint szintén Dávid nemzetségének sarjadékát, nőül venni akarták, egy-egy vesszőt vittek a templomba, hogy akinek vesszeje kibimbózik, annak legyese legyen a Szent Szűz, József vesszeje kibimbózott s így lett Mária jegyese. E jámbor hagyomány következtében a képírók Szent Józsefet kivirágzott vesszővel rajzolják.

A boldogságos Szűz eljegyeztetése emlékére hajdankorban nem volt különös ünnep. A tizenötödik században Gerson János párizsi hittudós egész zsolozsmát tervezett annak emlékére s hihető, hogy Franciaország több tartományaiban már akkor megülték az emléknapot. A tizenhatodik században III. Pál pápa Doré Péter Domonkos-rendi szerzetes által készített új zsolozsmát ez esemény emlékére. A zsolozsmakönyv javítása óta ez ünnep a némely helyeken mondatni szokott zsolozsmák közt fordul elő. XIII. Benedek 1725-iki augusztus hó 22-én kelt irata által megengedte, hogy az a pápai birtok minden részében elmondathassék.

(Forrás: Makula nélkül való tükrök című imádságos könyv)

Gyertyaszentelő-Boldogasszony ünnepén (február hó 2-án)

Az ünnep egyháztörténelmi leírása

Habár a legtisztább égi jegyes, Mózes törvényének, mely által a szülőknek tiltva volt, a templom szentélyébe előbb belépni, mígnem a fiúgyermek születésétől negyven nap el nem múlik, alávétve nem volt; mégis e törvénynek is engedelmeskedék Mária s válságdíjúl elsőszülöttéért két szelid gerlét áldozott. A tisztulás e szép ünnepe nálunk Gyertyaszentelő-Boldogasszonynak nevezetik ahhoz kötött ájtatos szertartás miatt, miután aznap szenteltetnek meg mindazon gyertyák, melyek az év folytán a nyilvános isteniszolgálatnál használatnak. Általános hit, hogy 496-ban Geláz pápa hozta be az ünnepies körmenetet, hogy a római pogányok Luperáliának, vagy is a fölalatti istenek tiszteletére rendelt s lobogó fáklyák világa mellett tartott áldozatok s körmeneteknek véget vessen. Miután pedig ez ünnep néhány napig elhanyagoltatott, a negyedik század közepén Vigilius pápa alatt újból fölélesztetett, hogy a boldog Szűz közbenjárása által a dühöngő mirigy, mely Justinian császár alatt iszonyú pusztításokat vitt véghez, Konstantinápolyban megszüntessék. Sergius pápa volt 701-ben ki a gyertyák megszentelésére e napot választá, ekkor áldván meg azon viaszgyertyákat, melyeket a bibornokok és áldozárok között kiosztott. És e szép szertartás manapig fennmaradt ; általános lett e szertartás a kilencedik században. Manap nem csak a szentséges atya, hanem minden pap saját egyházban megáldja a gyertyákat: melyek mindenekelőtt Jézust a világ világosságát jelképezik s arra rendelve, hogy Szent Jeromos szerint az egyház hitének s örömének nyilvánítására, ünnepeink díszének emelésére szolgáljanak.

(Forrás: Makula nélkül való tükrök című imádságos könyv)

2011 - HITÉLETI JELENTÉS

A 2011. évben a rimóci római katolikus egyházközség hitéleti jelentése, amelyet, minden esetben megküldünk a Váci Egyházmegyének.

Keresztelések száma: 8
Bérmálkozás szentségében részesült: 9 fő
Templomba járók:
a) vasárnap: 100-150 fő
b) nagyobb ünnepeken: 200-250 fő
c) hétköznapi: 30- 40 fő
Betegek szentségét felvette:
a) betegek világnapján: 86 fő
Beteg ellátások első pénteken: 20 fő
Temetések száma: 23 (14 férfi, 9 nő)
Betegek szentségével ellátva: 13 fő
Egyházi esküvők száma: 5
Hitoktatásra járó gyerekek: 116 fő

Mindenkinek van öröme, szomorúsága, bánata, talán így is jellemezhetnénk a 2011. es évet. Ami jó megtartjuk, de nehéz szabadulni, és talán sosem fogunk a szomorúságtól. Mert életünket beárnyékolja a betegség, a szenvedés, a halál. Mennyien távoztak már közülünk váratlanul, felkészületlenül. Éppen erről a felkészülésről kell beszélünk, komolyan vennünk. Isten számadásra hív. Mi is tegyük meg, hogy magunkat számadásra szólítjuk fel. Milyen keresztény voltam, vagyok, és milyennek kell lennem? Mennyit haladtam előre a lelkiéletben, kieveztem-e a mélyre, ahogyan Jézus kérte: evezetek a mélyre és vessétek ki a hálót.

Én úgy látom, egyre fogyatkozik azok száma, akik ezt megteszik. Nemcsak fogyatkozunk, de akik maradnak, kitartanak, ők is elfáradnak. A fáradság levertté tesz. Olykor elcsüggedünk, és feltesszük a kérdést. Mi lesz velünk, veled Uram. Igen a keresztény ember önmagáért, Krisztusért, felebarátjáért aggódik. Hogyan járhatok, maradhatok a Te utadon, Istenem?

Mindennek nevet adunk, utcáknak, köztereknek, épületeknek, felavatunk azokat. Isten nevét, Jézus Krisztusét magunkba, szívünkbe írjuk. Keresztények vagyunk. Bennünket a Szentlélek avatott fel, mert Isten gyermekei vagyunk. Isten gyermekeinek el kell találni Isten házába, otthona kell, legyen. Az otthonával törődik az ember, ujjítja, korszerűsíti. Legyen szép, látványos, ezt követeli a kor. A törődés lelkünkkel, a Szentlélek templomával szintén sürgető, és halaszthatatlan. Azt mondjuk megtettük, továbbra is megteesszük, amit lehet. Nemcsak amit lehet, mindet.

Megváltozott világban, felfogásban, szemléletben élünk. Rendjén van, de hogy a helyén lenne a keresztények hozzáállása, az már kérdés. Nem védjük meg egymást, nem állunk ki keresztény hitünk, a Krisztusi értékek mellett. A hagyományokkal óvatosan fogalmaznék, és foglalkoznék. Ugyanis azt kérdezem magamtól: Krisztus volt előbb vagy a hagyományok, a kereszténység vagy a szokások? Tehát én szerintem minden hagyományt szokást, Krisztusra kell építeni. Az okos ember sziklára épít. Nem hivatkozni kell, visszatérni, megújulni lelkületben. Olyanná lenni, mint a

gyermek. Talán ezt is említi az Úr Jézus, ha nem leszünk olyanok, mint a gyermekek, nem jutunk be Isten országába.

Nem a mi országunkat világunkat kell építeni, Isten országát. Ez a világ elmúlik, megváltozik. Mi lesz itt 10-20-30 év múlva, mi marad meg? Látható a jövő helyzetképe. Erről nem szükséges semmit mondani.

Viszont arról igen, hogy Krisztus követői összetartoznak, összetartanak. A rosszat kivetik életükből, segítik egymást. Arról ismerjenek meg titeket, hogy szeretettel vagytok egymás iránt. A sok hívő mind egy szív egy lélek volt. Ebből legyen, ezt tegyük hagyománnyá. Ezen a téren kardoskodjunk. E mellett álljunk ki, tegyünk tanúságot. Ez a helyes, emelkedett, keresztény cselekedet. Semmi másban nincs nagyobb erő, és nem hoz magasztosabb dicsőséget. Ami felemel, előre visz, annak helyt adni.

A Krisztuskövetés, szentségi élet, szentgyónás, szentáldozás, szentségimádás, litániák, lelkigyakorlatok, keresztúti ájtatosság. Szülők gyerekekkel együtt jönnek ide Rimócra templomba, vesznek részt szentmisén. Egyházközségüket, anyagi hozzájárulásukkal rendszeresen támogatják, azt, befizetik. És e téren is következetesek. Ilyenkor is kitartóan keresik a lelkipásztort. Ezt is meg kell meghonosítani, hagyománnyá tenni. Erősíteni, katolikus keresztény életre nevelni. Ebben, mint plébániai közösségek, a rózsafüzér társulat, ministránsok, felolvasók, Szent Gyermekjéz Műve Missziós Gyermekek Társasága, jelszavuk „Kis imával és kis áldozattal gyermekek segítenek a gyermekeknek” részt vesznek. A közösségi programok: plébániai játszóházas napok, adventi koszorúkészítés. Várjuk a családokat, gyerekekkel együtt. A közösségi ájtatosságra: májusi litániák októberi rózsafüzér, melyekre hív a Szűzanya. Csütörtöki szentségimádásokra vár az Úr Jézus. Az Úr napjának a meg szentelésére minden vasárnap vár, hogy találkozzon velünk. Ájtatosságokra is összefövünk: kilencedek. Lourdes-i jelenések, Szt. József, stb. Szentkúti zarándoklat, az egyházközség fogadalmi búcsú ünnepe Kisasszonynapí búcsú még élnek, ameddig életben tartjuk.

Olyan örökséget kell hátrahagyni, ami örök. És ehhez nem önmagunkhoz, Istenhez igazodunk. A keresztény ember nem a kényelemhez szoktatja magát, Krisztushoz. Áldozatot hoz: önmegtagadás, lemondás. És aztán missziónál. Küldetése van. Élni, életével hirdetni az igét. A szó, elszáll, az írás megmarad. A beszéd elhangzik, a tettek emlékezni fognak. A keresztény ember nem ki, bekapcsolódik. Nem szétszór, gyűjt! Aki nem gyűjt velem, az szétszór! Én Krisztussal tartok, takarékoskodok, spórolok, ahol, és amiben lehet. Álljunk egymás mellé, Krisztus és Isten mellé. Nyújtsunk kezet, adjunk segítséget. Feladatunk nem lett több, terheink viszont igen, növekedtek. Több település lelkipásztori szolgálatára kért, és bízott meg a Püspök Úr. A hívők abban tudnak segíteni, hogy megértőek, segítőkészek, és imáikba Istennek ajánlják lelkipásztorukat, ahogyan ős teszi a papi zsoltosmában nap, mint nap.

Hogyan emlékezek erre az évre én? Hogyan vélekedik emlékezésemről és rólam Krisztus? Mérlegre teszem tetteim. Hová billen, melyik oldalra?

Megköszönjük Uram, jóságod, türelmed, szereteted. Hálát adunk, kegyelmedért, amellyel fölemelsz. Tégy magadhoz méltóvá bennünk, hogy színed elé állhassunk.

Diák Önkormányzat hírek

2012. január 11-én tartottuk félév záró DÖK ülésünket, az iskolánk Hunyadi úti épületében.

Jelen voltak: Kuruczné Rados Beatrix, a DÖK segítő tanára, Péter Fruzsi, DÖK elnök, Péter Gabriella, DÖK elnökhelyettes, Vizoviczki Lolita, Nagy Dolóresz, Czerovszki Bence, Bablena Dorina, Csámpai Dorina, Oláh Boglárka, Vizoviczki Szixtin, Czupkó Donát, Golyán Gréta, Balázs Lajos.

Téma:

1. Az elmúlt hónapok értékelése
2. Iskolánk programjai, az elkövetkező időszak megbeszélése
3. Pénzügyeink
4. Kérések, javaslatok

1. Örömmel jelentjük, hogy szeptembertől iskolabüfét nyitottunk az általános iskola Szécsényi úti épületében. A büfé működte-tésében Bakos László tanár bácsi a segítő tanárunk.

2. Iskolánk programjai:

Szeptember - Benedek Elek születésnapja alkalmából Mesenapot tartottunk.
Október 27. - Sportnap, Halloween buli, családi sportvetélkedő.
November 25. - " Irodalmi Ősz " keretében színpadi előadás.
December 2. - Mikulás buli.
December 20. - Karácsonyi előadás.
Január 20. - Félév zárás.
Február 17. - Farsangi buli.
Április 6. - Vers és prózamondó verseny.
Május - Szent István napok, általános iskolánk névadója alkalmából.
Június 16. - Tanévzáró, ballagás.

3. Pénzügyeink:
A Diák Önkormányzat kasszájában 64.560 Ft van.

A büféből: **21.000 Ft**
Sportnap büfé: **5.540 Ft**
Papírgyűjtés: **17.020 Ft**
Előző tanévről maradt: **21.000 Ft**
Ennek az összegnek az elköltéséről később döntünk.

4. Tanulók kérése és javaslata

Czupkó Donát: Szeretnénk új focikaput a Hunyadi úti épület udvarára.
Vizoviczki Szixtin: Kosárpalánkot a Hunyadi úti épület udvarára.
Golyán Gréta: Szeretnénk az osztályba több mesekönyvet, a fiúknak autókat. Várjuk a további ötleteket, javaslatokat. További jó tanulást és jó munkát kívánunk az iskola tanulóinak és tanárainak!

Péter Fruzsina DÖK elnök

A különleges vándorlás

- *írta: Ocsovai Ramóna*

Egyszer volt három testvér: Péter, Júlia és János. Nagyon szegény körülmények között éltek Nekeresdfalván. Júlia egyik este gondolt egyet, és elindult valami szerencse után. A sötét éjszakában csak ment-ment, amígcsak reggel lett. Éppen ahogy feljött a nap, hallja, hogy egy vékonyka hangon valaki segítségért kiált. Júlia körbenézett és látta, hogy egy valamilyen kis bogár két gally közé szorult. Odament, hogy kiszabadítsa, és csak akkor vette észre, hogy az nem bogár, hanem egy aprócska manó. Júlia nagyon elcsodálkozott, még jobban, amikor a manó megszólalt:
- Köszönöm, hogy kiszabadítottál!
- Szí...szí...szívesen! Ne haragudj, de egy kicsit megilletőd-tem! - válaszolta Júlia.
- Semmi gond, nem gyakran láthatsz MCSP-t.
- Hogy miiiiiit? MCSP-t?
- Igen, manó völgyi csodás postást.
- Aha, értem! Hát tényleg nem!Sajnos nekem tovább kell mennem a szerencsét keresni - mondta neki Júlia.
- Várj csak egy kicsit - szolt utána a manó. Itt van e dob, ez majd segít az utadon.

- Nagyon szépen köszönöm, de nem jutalomért szabadítottalak ki. Szia, manó, vigyázz magadra! -köszöntek el egymástól. Eközben Péter és János mindenfelé keresték a hűgukat, de hiába, sehol sem találták. Júlia útközben próbálta felfedni a dob rejtélyét, vajon hogyan tud neki egy dob segíteni. Megütötte, a hangja szép volt, elkezdett hát rajta játszani. Ekkor csodák-csodájára egy jégcsikó lépett elé. A lány nagyon megijedt, ijedtében csak ennyit tudott kinyögni: Hát te ki vagy?
- Én vagyok a te védőszented, én fogok rád vigyázni. Abban a pillanatban el is tűnt. Júlia meglepődve és boldogan ment tovább. Szedett magának málnát, azt megette, amikor besötétedett, lefeküdt aludni. Reggel, amikor felébredt és készülődött a további útra, látja ám, hogy a csizmája lyukas. Most mit tegyen, tűnődött. Hogyan tudja így a szerencsét tovább keresni. Ekkor eszébe jutott a dob, gondolta kipróbálja. Elkezdett rajta játszani, azon nyomban megjelent neki a jégcsikó, és kérdezte, hogy miben tud a segítségére lenni. Júlia elmondta, hogy kilyukadt a csizmája és kérte, vigye el egy csizmadiaához, javíttassa meg neki.
- Jól van - felelte a jégcsikó - mire kettőt pislantasz, már itt is leszek.

És csodák-csodájára két pislantásra már ott is volt a jégcsikó egy gyönyörű piros csizmával. Júlia nagyon megörült neki, és kérte a jégcsikót, vigye el ehhez a csizmadiaához őt. A jégcsikó felültette Júliát a hátára, és hipp-hopp már a csizmadia házánál is voltak. Azonban a dobót útközben elveszítették. Júlia leszállt a jégcsikó hátáról, az azonban már nem tudott bebújni a dobba, hogy erőt gyűjtsön.
- Akkor most mi lesz? - aggódott Júlia.
- Ha nem tudok visszaszállni, akkor végleg eltűnök, és nem tudlak tovább segíteni.
- Nagyon sajnálom, de miért gondolod, hogy ez fog történni? - kérdezte Júlia.
- A dobra van írva egy kis vers: Ki a dobót elveszíti, örökre eltünteti a csodás varázst és a benne lévő jégcsikót. Ekkor lépett ki a házából a csizmadia. Júlia csak ámult-bámult, mert a csizmadia egy fiatal, szép legény volt. Júlia azonnal beleszeretett, de mégiscsak a gondjával, a jégcsikójával kellett foglalkoznia. A csizmadia megkérdezte, hogy miért mentek vissza hozzá, valami gond van a piros csizmával? Júlia elmondta, hogy meg akarja köszönni, hogy ilyen szép és jó csizrát küldött neki. Elmondta azt is, hogy milyen nagy baj kerekedett ebből. A fiú gondolt egyet, bement a házba, és kihozott egy nagyon régi dobozt.
- Hát ez mi? - kérdezte a jégcsikó.
- Ez egy olyan csodatávcső, ha rágondolsz arra, amit látni szeretnél, azt megmutatja.
- Ez csodálatos - kiáltotta Júlia - akkor meg fogjuk találni. De hogyan jutunk oda, ha már nincs erőd?
A jégcsikó egyre halványodott, már alig-alig látszott, egyre gyengébb lett. Júliának hullottak a könnyei, mert nagyon megszerette segítőjét. Ekkor a csizmadia felugrott a csikó hátára, felkapta Júliát is és így szolt:
- Próbáljunk meg eljutni a dobhoz! Inkább, mint hogy itt álljunk és várjuk a halálodat, hátha sikerül!
- Rendben, kapaszkodjatok! - kiáltotta a jégcsikó. Azzal huss, éppen akkor értek a dobhoz, amikor a csikó teljesen eltűnt volna. Annyi ereje maradt még, hogy gyorsan visszabújjon a dobba.
Júlia és a csizmadia egy egész napot vártak arra, hogy a jégcsikó újra erőre kapjon. Mikor megerősödött, kijött a dobból, megköszönte a csizmadianak, hogy nem hagyta eltűnni, hazavitte őt. Ott Júlia sokáig búcsúzkodott, majd felpattant a jégcsikó hátára, ami gyorsan őt is hazaröpítette. A bátyjai nagyon megörültek Júliának. A dob tovább is segítette őket, soha többé nem voltak anyagi gondjaik, soha többé nem éheztek.
Itt a vége, fuss el véle!

Hírek a Rimóci Biztos Kezdet "Napraforgó" Gyerekházból

A 2012-es év változást hozott a Gyerekház életében. Baranyi Edina, a Gyerekház munkatársa, anyai örömek elé néz, így január 1-től már csak látogatóba jár hozzánk. Ezúton köszönjük a Gyerekházban végzett több éves munkáját, és kívánunk neki az elkövetkezendő időre sok örömet és egészséget. Helyének betöltésére decemberben pályázatot hirdettek, melyre december 23-ig lehetett pályázni. A jelentkezők meghallgatása december 27-én zajlott a Polgármesteri Hivatalban. A döntéshozók hosszas mérlegelés után, több szempontot figyelembe véve döntöttek Skrabák Csilla személye mellett.

Az évet megszorozott gyereklétszámmal kezdtük az óvoda zárva tartása miatt. Jó volt újra találkozni azokkal a gyerekekkel, akik a Gyerekházból kerültek az óvodába. Mi dolgozók és gyerekek egyaránt jól éreztük magunkat ez alatt a pár nap alatt. A zajos napok után egy rövid ideig elcsendesült a ház. Több nap is családlátogatásokat tettünk a célcsoportnál, próbáltuk érveinkkel meggyőzni az érintett családokat arról, hogy gyermekük fejlődése érdekében vegyék igénybe a Gyerekház szolgáltatásait. A már majdnem zaklatásnak tűnő látogatásoknak eredményeként a gyerekházat újra betölti a gyerekszívaj.

A szülők segítségével elkészült a farsangi dekorációnk a Gyerekházban. Szülői fórum keretében megvitattuk a farsangi bálunk időpontját, melyet február 17-re terveztünk. Ötleteltünk a jelmezkészítésről, ki milyen álarcot fog gyerekeire öltetni. Reméljük minél többen leszünk, s közös erővel sikerül mielőbb elűznünk a telet és előcsalogatni a tavaszt.

E hónapban az egyik csütörtöki sütős napunkon a szülők kérésére cseh krémes sütöttünk, alaposan áttekintve és megbeszélve minden apró sütési részletet és fortélyt. A sütős napot követően, másnap megünnepeltük az e havi születés- és névnapos gyerekeinket, melynek keretében elfogyasztottuk az előző napon sütött süteményt.

Reméljük, hogy az elkövetkezendő időben, még több gyereket sikerül bevonni a Gyerekház életébe.

Rigóné Lehoczki Bernadett, Skrabák Csilla, Barna Lászlóné

Ifjúsági Egyesület hírei

Januárban útnak indult a *III. Biliárd- és Pókerbajnokság*. Az első fordulóban a biliárdra többen neveztek, mint korábban bármikor, összesen 16 fővel indítottuk a versenyt. A pókerben 18 fővel kezdtünk, egyelőre két asztalon. Az első helyezett biliárdban Fekete Dávid lett, pókerben pedig Kormány Richárd. A bajnokság 12 fordulós, ezért ha valakinek nem volt alkalma eljönni az elsőre, attól még megéri a későbbiekben nevezni, mert bőven be lehet hozni a lemaradást.

Az egyesület a Nemzeti Család és Szociálpolitikai Intézet által kiírt pályázaton sikerrel vett részt, így áprilisban egy tábor fogunk szervezni az egyesület tagjának részvételével, valamint a kistérség több településének fiataljaival. A tábor célja az egyesületi forma népszerűsítése, gyakorlati tapasztalatok átadása, valamint csapatépítő szórakoztató programok által a kistérség fiataljainak összekovácsolása.

Az idei évben igyekszünk minél több tagsággal járó előnyt biztosítani. Egyesületünk tagjának számára a bajnokságokon való részvétel már tavaly is ingyenes volt, és idén már az általunk szervezett bulikra sem kell külön belépőt vásárolni. A szervezett kirándulások és egyéb programok is mind elsősorban a tagoknak fognak szólni, de várunk mindenkit szeretettel, akit érdekelnek a programjaink. Ezeknek az előnyöknek köszönhetően már most, januárban 27 fő az egyesületi taglétszám, ami még növekedni fog. Örülünk, hogy munkánkkal a fiataloknak lehetőséget biztosíthatunk elsősorban a szabadidő hasznosabb, de legalábbis szervezettebb eltöltésére. A későbbiekben ezek által szeretnénk rávenni a fiatalokat a kulturális programokban való aktívabb részvételre is.

Bablena Feri

Rimóci Ifjúsági Egyesület LEGYÉL TE IS TAG!

Várunk minden fiataalt az egyesületbe, valamint az általunk szervezett programokra!

Miért érdemes tagnak lenni?

- közösség** ... tagja lehetsz egy aktív ifjúsági közösségnek, bekerülhetsz a település vérkeringésébe
- mindennapi kikapcsolódás** ... a hétköznapi szabadidejét is együtt tölthetjük
- szórakozás** ... évente több buliban és kikapcsolódást ígérő rendezvényen vehetsz részt
- versenyek** ... a biliárd és pókerbajnokság mellett szervezünk más sportprogramokat is
- programok** ... nyársalások, kulturális rendezvények, egyedi előadások
- kirándulások** ... a rimóci erdőtől egészen a ciprusi tengerpartig
- célok** ... saját klubhelység, tevékeny ifjúság, sikerekben gazdag működés

A tagok számára a legtöbb programon a részvétel ingyenes.

A fiatalokkal próbálunk úgy programokat megvalósítani, hogy káros szenvedélyektől mentesen, értelmesen töltsük el együtt az időt.

Ha érdekel az egyesület, vagy csak kérdésed van, keresd a tagokat, vagy a vezetőséget!

+36303609604

ifinyuszi@gmail.com

*Az ajánlat 14 éven felülieknek szól, szülői felügyelet nem szükséges!
A puding próbája az evés, ezért mi keverünk neked egy pudingot:
PU-PU-PU-PU PUDING! :)*

KÉPRIPORT MÁRIA MENYEGZŐJÉRŐL

Menyegzős vendég

Amikor kérdezték itthon, a Mosoni-Duna partján, hogy mit csinálók a hétvégén, egyszerűen válaszoltam: menyegzőre megyek. Az senkinek sem tűnt fel, hogy nem esküvőt vagy lakodalmat mondok. A következő kérdésre, hogy kiére, szintén egyszerű volt a válasz: Máriaéra. A harmadik logikus kérdés jött tehát: milyen Mária? Erre a válasz szintén egyszerű volt: Szűz Máriaéra, de a szemekből láttam, hogy itt magyarázkodni kell. De amíg nem tapasztaltam meg mi is ez a menyegző, csak homályos válaszokat tudtam rá adni.

Évek óta hív egy egyetemi csoport-

társam a januári eseményre. S 2012-ben útra keltem. Miért megy el az ember 276,2 km-re? A kíváncsiság hajtja? Részben. A találkozás régi ismerősökkel? Részben. Kikapcsolódás? Részben.

A szécsényi ferences kolostoron keresztül vezet az út a menyegző helyszínére. Ismerős az út, hisz 2007-ben már jártunk Rimócon, szintén egy egyetemista társasággal, autókkal, és bebarangoltuk a Vármegyét. De akkor meleg nyár volt, most tél van, hideg tél.

Mire a Községi Házba értünk, már asszonyok ültek a felállított oltár előtt, lassan gyülekezett a menyegzős nép, fiatalok, éltesebbek egyaránt. Elfoglalják helyüket az előimádkozók, szinte mindenkin ünnepi öltözk van. Ahogy illik, amikor Isten dicsérik.

Megkezdődik a népi áhítat. Részben ezért is szeltem keresztül az országot, hogy élőben vehessek részt egy olyan délutánon, amelynek eredete évszázadokra nyúlik vissza, ugyanakkor napjainkban is él, hiszen hús-vér emberek imádkoznak az Egyházért, a Pápáért, önmagunkért, bűneink bocsánatért. Akad miért. Márián keresztül Jézushoz.

Be kell vallanom, némi irigység is volt, van bennem: a Szigetköz és a Hanság vidékén nagy ünnepekkor sem láthatja az ember a helyi viseletet, és népi áhítatot sem tartanak. Legfeljebb a kálnoki búcsúban hangzik fel egy-egy helyi Mária ének.

Jóleső érzés, hogy megtöltötték a termet az Istent dicsérők, Máriát tisztelők, kicsik és nagyok. Imával, énekkel köszöntöttük Égi Édesanyánkat. Kellő tiszteltettel, ahogy Édesanyját szólítja meg a föld gyermeke. Az Internet és tévé, a csacsogás világában illő Istenünkre is szánni hosszabb időt.

De a Jóisten is tudja, hogy a lélek mellett a testet is táplálni kell, és a menyegzőn táncra is kell perdülni. A rezesbanda fújja, az asszonyok énekelnek, párok táncolnak. Hiszen menyegzőt ülünk. Avagy táncolunk. Az éjszaka még jó kedélyű beszélgetésre is kell időt szakítani, hisz ötévente hozza erre felé az embert a sora. Aztán reggel egy kávé mellett folytatni az előző napi beszélgetést, majd irány Szentkút a havas, latyakos úton. Hétágra süt a Nap, és fel sem tűnik, hogy hideg, metsző szél fúj.

A ferencesektől Budapesten át haza visz az út. Mária menyegzőjének emlékével, az imádság lelkületével és egy szentkúti Mária-éneket tartalmazó könyvecskével, mert Kálnokon is van búcsú, Istent itt is dicsérhetjük, még ha kicsit másképp is. De érdemes elzarándokolni, félezer kilométert utazni, hogy kilépjünk a mindennapokból, hogy más módon találkozzunk Istennel, mint a megszokott formákban. És örvendjünk, hogy Rimócon nemcsak tartják, hanem jobb szó rá: megélik Mária menyegzőjét.

Horváth Gábor - Mosonmagyaróvár

ITT A FARSANG, ÁLL A BÁL!

*„Itt a farsang, áll a bál,
keringőzik a kánál, ...
Mákos patkó, babkávét,
értük van a parádé.”*

Gazdag Erzszi gyerekversének néhány sorában szinte minden benne van, ami a farsangi időszakot jellemzi: mulatozások, bálok, jó ízű és bőséges lakomák, ami teljességgel értünk, emberekért van. Bár maga az ünnepkör egyértelműen népi hagyományokra épül, mégis mintha maga a Jóisten rendelte volna így, hogy emlékezzünk, a böjti időszakban meg kell becsülni a gondtalan, és bőséges napokat, és hasznunkra fordítani a böjtölés cselekedetét.

Az ókori görög gyökerekig visszanyúló ünneplést sok nemzet megőrizte a karneválok formájában. Hagyományos magyar neve „a farsang farka”. Ez a farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó utolsó három nap, ami nagy mulatságok közepette, valójában télbúcsúztató is. Számos városban ekkor rendezik meg a híres karneválokat (riói, velencei karnevál), Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseményét, a mohácsi busójárást.

A farsang a párválasztás időszaka volt és egyben fontos „esküvői szezon”, mivel a húsvéti böjt időszakában már tilos volt esküvőt tartani. Erre utal az ünnepnapok elnevezése is. Az első menyegzős vasárnap a vízkereszt utáni első vasárnapot jelentette. Vővasárnapon, azaz farsangvasárnap az ifjú férj az após kontójára fogyasztott. De hogy az asszonyok se maradjanak ki az ünneplésből a farsanghétfő volt az asszonyhétfő. Ilyenkor az asszonyok is férfi módra mulathattak, korlátlanul ihattak és a zenész mellett mulatoztak. A falvakban a legények szervezték a bálakat. A lányok rokonaik közvetítésével bokrétát adtak a kiszemelt legényeknek, akik a farsang végén nyilvános színvallásként a kalapjukra tűzték a bokrétát. A báli szezon így aztán sok szerelmesnek hozta meg a házasságot is. A húshagyó kedd, a farsang és egyben a farsang farkának utolsó napja, a farsangtemetés időpontja. További elnevezései: húshagyási kedd, farsangkedd, madzaghagyókedd (ez utóbbi utalás a madzagon lógó ételek elfogyására). Ezen a napon általában szalmabábut vagy koporsót égettek, jelképesen lezárták a farsangot és a telet. A húshagyókeddet követi a hamvaszószerda, ami a 40 napos nagyböjt kezdete. Az ezt követő nap, a torkos csütörtök.

A farsangnak, éppúgy, mint a karácsonyi és húsvéti ünnepkörnek megvan a maga gasztronómiája. Nem múlhat el igazi farsang kocsonya, rétes, bizonyos vidékeken a cibereleves, de leginkább fánk nélkül. A fánk története osztrák eredetű, ugyanis egy Krapfen nevű pék özvegye a sütemény kitalálója. Az asszony férje halála után nem győzte a sok munkát. Egy alkalommal a türelmetlenkedő vevők közé akart vágni egy darabka tésztát, de az célt tévesztett és a forró olajba pottyant. Ott szép aransárgára sült, így a véletlen jóvoltából megszületett az első fánk! Azóta a híressé vált fánk neve ma is Krapfen. Hazánkban a fánksütés szokása a Dunántúlról terjedt el és egyre több helyen vált divattá, hogy farsang idején, ez a finom nyaláncság került az asztalokra.

Mint látták gazdag hagyományai vannak ennek az időszaknak. Élünk vele: bálozzunk, mulassunk, együnk, igyunk, de legalábbis ne múljon el farsangi időszak senki életéből kocsonya vagy farsangi fánk nélkül.

Kaluzsa Mónika

Pampuska

„Anyá, képzeld, pampuska volt ma az oviba! - ezzel fogadott a fiam. Mire a testvére rávágta: „- Az nem pampuska volt, hanem fánk.” És majdnem összeveszttek, hogy mi is volt az: pampuska vagy fánk. Mert a kicsinek a kicsi fejébe nem akart belemenni, amit a nagyobb bizonygatni próbált: a kettő az ugyanaz, de inkább mégis fánk. Mert a pékségben, meg bizonyos áruházlánc pultjai mögött azt árulnak. Jót mosolyogtam. Hát nekem pampuska marad! Amit meg árulnak, és az amerikai rendőrök dobozból esznek a filmekben, az fánk.

Emlékszem gyerekkoromban nekem is szöveget ült a fejembe ez a pampuska meg fánk dolog. Én is sokáig hittem, hogy a farsangi fánk, az valami pampuskára hasonlító süteményféle.

Kicsit utánajártam, mit is jelent, honnan ered a pampuska kifejezés. A legtöbb helyen azt írták nemes egyszerűséggel, hogy szláv eredetű szó, a palóc vidéken a fánk elnevezése. De van, aki a panírozáskor maradt lisztet, tojásos, zsemlemorzsás keverékből sültött gombócot hívta pampuskának. Meglepő, de sokkal elterjedtebb a kifejezés, mint mi gondoljuk, hiszen a

legnépszerűbb receptes oldalakon is meg lehet találni a „mi” pampuskánkat.

Ahány ház, annyi szokás: mindenki emlékezetében megvan a pampuska sajátos íze. Nagymamám meg az ő korosztályából származó öregek kicsit kisebb, laposabb volt, közepén egy kis gödörrel, de olyan jellegzetes íze volt, hogy ha rá gondolok, még érzem is. Másnapra (ha maradt), még mindig puha volt, és a porcukor ropogós kérget adott neki. Anyám, anyósom pampuskája magas, nagyon finom, puha, szinte foszlós. Kifogástalan, de az öregek által beletett íz, az már nincs meg számomra. Ezt az ízt remélhetőleg a gyerekek érzik benne, mert nagy kedvenc a mama pampuskája, ami másnap (ha maradt) a mikróban melegítve is épp olyan nekik, mint az aznapi. Nem mondogatják: frissen jó az csak!

Én, bár tudok, de nem sütök pampuskát. Az én pampuskám akármilyen jó is, még nem az igazi. Hiányzik belőle valami: az íz, amit a mama beletesz. Remélem, nekem is lesz majd kinek beletennem a hiányzó összetevőt, aki majd csak ezt az ízt fogja keresni minden pampuskában.

Farsang idejére kívánom, hogy mindenki asztala rogyadozzon a jó, rimóci pampuskától, és azt még inkább, hogy gyorsan el is fogyjon!

Kaluzsa Mónika

HELYI FIATALJAINK XIII rész

A Helyi fiataljaink rovat megindításának két fő célja is volt. Az egyik, hogy segítsük kicsit a középiskolásokat pályaválasztásaikban azáltal, hogy bemutatjuk nekik a felsőoktatásban tanuló fiatalok képzését, nehézségeit, kudarcait, sikereit, hogyan is élik meg a főiskolás, egyetemi éveket a rimóci diákok. Másrészt szerettük volna példaként bemutatva őket megismertetni olvasónkkal, hiszen büszkék vagyunk arra, ha rimóci képzett, diplomás fiatalokról adhatunk hírt. A Rimóci Újság korábbi számaiban olvashattak már interjút többek között környezetmérnök, állattenyésztő-ménök, turizmus-vendéglátás, védelmi igazgatás, magyar-hittanár, tanító, szociálpedagógus, mérnök-informatikus, villamosmérnök, kertészmérnök szakra járó hallgatókkal.

Most egy olyan diák életébe „pillanthatunk bele”, aki orvosnak készül. Ki is lehetne más a beszélgetőpartnerem, mint a háziorvosunk lánya, Ádám Amarilla.

Hol tanulsz jelenleg és hanyadéves vagy?

- Jelenleg a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karán vagyok V. éves hallgató.

Lehet, hogy meg sem kellene kérdezni, de honnan ez az indíttatás?

- A válaszom talán tényleg nem lesz meglepő. Már egészen kicsi koromban imádtam nézni édesanyámat, ahogyan mindenféle kincseket halászott elő abból a hatalmas bordó táskájából. Aztán, ahogy nagyobb lettem, sokkal inkább az tetszett, hogy láttam mennyire szereti azt, amit csinál. Úgy éreztem, ezt a fajta őszinte szeretetet egy szakmában sem kapja meg az ember. Számomra Ő volt a példa mindenben. Soha nem kérte, hogy kövessem az útját, csak annyit mondott mindig, hogy az a legfontosabb, hogy azt csináljam, ami valóban örömet okoz számomra.

Mindig orvos szerettél volna lenni, vagy voltak más elképzelések is?

- Az öt éves középiskolai osztálytalálkozónkra a volt osztályfőnökünk kis papírokat hozott magával, amelyekre szinte egyikünk sem emlékezett. A cetlikre ötödikes gyerekfejjel arra a kérdésre kellett válaszolnunk, hogy 'Mik leszünk, ha nagyok leszünk?' Nagyon aranyos válaszok születtek. Szinte minden lány stewardess, színésznő, énekesnő és tanárnő akart lenni. Az én papíromon az állt, hogy orvos. Még számomra is meglepő volt ennyi év után olvasni a választ. Én sem emlékeztem rá, hogy mindig dédelgetett álalom volt ez a szakma.

Melyik középiskolába jártál?

- Az akkori Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskolába, Szécsényben.

Mit adott a gimnázium, amit kifejezetten jól tudsz hasznosítani az egyetemen?

- Talán leginkább az egymás iránti tiszteletre és szeretetre tanított meg. Kellően kis létszámmal indult a gimnázium annak idején, hogy szinte mindenki 'ismeret' mindenkit. Olyanok voltunk, mint egy nagy család. Nagyon sok szeretetet kaptunk egymástól, tanárainktól. Kiemelném Szerémy igazgató urat, akinek az akkori iskola a szellemiségét köszönhette. Fontos volt, hogy jól viselkedjünk, megadjuk a kellő tiszteletet, közben mégis jókedvűek és szabadlelkűek maradhattunk. Azt hiszem nekem tényleg az egész életemet meghatározta az a 8 év.

A gimnázium után ez volt az első hely, amit bejelöltél?

- Igen, ez. Harmadikos gimnazista voltam, mikor eldöntöttem, hogy orvosira megyek. Addig sosem mertem igazából belegondolni, mert nem voltam él tanuló. Egyik

reggel úgy keltem, hogy igenis képes vagyok rá. Onnantól csak ez a cél lebegett a szemem előtt. Próbáltam a lehető legjobb átlaggal befejezni az utolsó két évet és letenni az érettségit.

Nehéz volt bejutni? Milyen volt a felvételi?

- Utólag bebizonyosodott számomra, hogy későn jött a felismerés. Aki erre az egyetemre készül, annak igen is el kell kezdenie komolyan tanulni már az első évtől kezdve. Én hozzájuk képest hátránnyal indultam. Hiába fejeztem be jól a gimnáziumot, hiába volt középfokú nyelvvizsgám, nem volt elég. Ötödik próbálkozásra vettek fel. Közben folyamatosan jártam biológia és fizika előkészítő tanfolyamokra, dolgoztam és megcsináltam angolból a felsőfokú

nyelvvizsgát. Bár ezek alatt az évek alatt felvételt nyertem gyógytornász és gyógyszerész szakokra is, de valahogy mindig azt éreztem, hogy nem szabad feladnom. Anyukám volt az egyetlen támaszom. Ő hitt bennem akkor is, amikor én már tényleg nem. Mire engem felvettek, a volt osztálytársaim már szinte végeztek az egyetemeken és főiskolákon. Ez nagyon megnehezítette számomra lelkileg ezt az időszakot.

Hogyan emlékszel vissza az első évre?

- Pécsen kezdtem az egyetemet. Az első évre hatalmas szeretettel emlékszem vissza. Pécs gyönyörű, a maga hangulatával, kultúrájával, egyetemi életével. Az ottani mediterrán hangulat nemcsak a városra, hanem az emberekre is jellemző. Imádom azt a várost. Az egyetemen is nagyon jó volt a hangulat. Végre olyan emberek közé kerültem, akik hasonló indíttatásúak voltak. Nem én voltam az egyetlen huszoneves elsős, ami az addigi kételyeimet eloszlatta. Jó barátokra leltem, végre kinyílt a világ számomra is.

Nagy volt a lemorzsolódás az évek alatt? Hány évad van még hátra?

- Elég nagy. A legtöbb ember az első és másodévben bukik. Az V. éves félévi vizsgáimmal pont most végeztem, úgyhogy innen számítva még másfél évem van hátra.

Melyek voltak eddig a nehezebb tantárgyaid?

- Lelkileg és szellemileg is talán a legnagyobb teher számomra az anatómia és a patológia volt. Több ezer oldalt még elolvasni is nehéz, nemhogy megtanulni. De igazából kijelenthetem, hogy az első 3 évet nagyon nehezen viseltem. Ilyenkor az embernek akkora lexikális tudást kell elsajátítania, amire sokszor képtelennek érzi magát. Reggeltől estig csak tanultam, semmi mással nem foglalkoztam. Az egyetem hatalmas önuralomra és kitartásra nevelt engem.

Melyek voltak a könnyebb, vagy kedvesebb tárgyait?

- Mikor az ember túl van az első 3 éven - vagyis megszerzi a kellő alaptudást - találkozik csak a klinikummal. Ami azt jelenti, hogy már bejárhattunk a klinikákra, találkozhattunk a betegekkel. Ekkor érezhettük először azt, hogy valóban orvosi egyetemen vagyunk. Innentől már valamivel könnyebben vehetőek az akadályok és a tárgyaink is az 'igazi' orvoslásról szólnak. Az én nagy kedvenceim; a Kardiológia, a Családorvostan és a Gyermekgyógyászat.

Szakirányt kell vagy kellett már választanotok?

- Az egyetem 6 év. Az ekkor megszerzett általános orvosi diploma után kell szakot választani, amit ún. szakorvosképzésnek hívnak. Ez szakmától függően 5 vagy akár 8 évet is jelenthet.

Véleményed szerint a képzés az elméletre vagy gyakorlatra épít inkább?

- Ebben a hat évben, olyan mennyiségű tudásanyagot kell elsajátítanunk, hogy inkább én azt mondanám, az elméletre. A gyakorlat megszerzésére ott lesz a szakorvosképzési időszak.

Eddigi legnagyobb sikerélményed a tanulmányod során vagy a jövődöbeli pályáddal kapcsolatban?

- Számomra a legnagyobb siker nem a tanulmányaimban, hanem sokkal inkább abban nyilvánul meg, amit érzelmileg kapok. Amikor a kórházban vagyok, a betegekkel és nagyszerű orvosokat látok gyógyítani, tanítani, mindig hálát adok Istennek, hogy kellő erőt adott ahhoz, hogy kitartsak. Valóban azt érzem itt a helyem és rossz döntést hoztam volna annak idején, ha feladom, mert nem vettem fel elsőre.

Kellett már gyakorlatot teljesítened? Ha igen, hol töltötted?

- A gyakorlatok nyáron voltak. Ápolástan, családorvostan, belgyógyászat és sebészet gyakorlat. Én Salgótarjánban és Balassagyarmaton végeztem ezeket.

Voltak esetleg tanulmányutak is? Vagy lesznek?

- VI. évben szeretnék megpályázni ösztöndíjas tanulmányutat külföldre.

Meg van már, miről írod a szakdolgozatodat?

- Mivel eddig a Kardiológia és a Családorvostan között hezitáltam, így nem is tudtam eldönteni, miből írom a szakdolgozatomat. Célravezető annál a Tanszéknél írni, amilyen irányban majd az ember szakosodni szeretne. Én egyre inkább a családorvoslás felé hajlok, úgyhogy a szakdolgozatomat is valami ehhez kapcsolódó témából szeretném írni.

Milyen a diákélet az egyetemen?

- Idén szeptemberben átvettek Budapestre, a Semmelweis Egyetemre. Nagyon kedvesek az évfolyamtársaim, úgy érzem befogadtak. Jól érzem magam itt is. Talán a medikusokról általában elmondható, hogy eléggé összetartó közösség. Segítőkészek vagyunk egymással. Azt a rengeteg éjszakázást és kilátástalan pillanatot egymás segítsége nélkül át sem tudnánk vészeln.

Hogy tetszik a város?

- Budapestet nem igazán kedvelem, személytelensége és az ottani felgyorsult élet miatt. Sokkal inkább kötődöm a vidéki városokhoz, életformához.

Kollégista vagy albérlő vagy?

- Albérlő.

Merre szeretnél munkába állni, ha meg lesz a végzettséged?

- Mindenképpen szeretnék egy pár évet külföldön eltölteni, ha lehetőségem lesz rá.

Rimóc vagy környéke szóba jöhet munkahelyként?

- Amióta az eszemet tudom, ez az otthonom. Nagyon szerettem itt gyerek lenni, elmondhatatlanul. Most, hogy újra itt éltem 3 évet, megint találkoztam azokkal az értékekkel, amelyeket ez a falu képvisel. Talán ez mindenért kárpótolja az embert. És, Igen, abszolút. Miután kicsit világót láttam, szeretnék itt élni. Ha nem is Rimócon, de a környéken. Valaki egyszer azt mondta, hogy „Ott vagy otthon, ahol a szíved lakozik.” Engem ideköt a szívem.

Köszönöm a beszélgetést, kívánok erőt és kitartást még a hátralévő másfél évre és sok sikert majd a munka világában is!

Vincze Nikolett

VÉRADÁS

2011. január 8-án tartották az idei első véradást településünkön, amelyen 74 fő jelent meg. Ez sajnos kevesebb a tavalyi januári véradáshoz képest, amikor 85-en akarták vérüket adni. A megjelentekből 12 főt kiszűrtek még a véradás előtt. A legfiatalabb véradó Beszkid Máté volt, míg a legidősebb Szabó Jánosné. Ezúton is köszönjük minden véradó önzetlen segítségét!

A kapott információk alapján új véradóink voltak: Beszkid Máté (szül.: 1993.11.05.), Mócsány Roland (szül.: 1989.04.19.), Pusuma Dávid (szül.: 1989.04.14.).

Beszélgetés Beszkid Mátéval, aki januárban adott először vért

- Kitől hallottad, hogy véradás lesz a falunkban?

- Előző este beszélgettünk otthon. Akkor került szóba a másnapi véradás. A családból mindenki, aki betöltötte a 18.

életévét, rendszeres jár vért adni, így szóba került.

- Megkértek rá, vagy figyelmeztettek, hogy menj te is?

- Nem, nem kértek, csak beszélgettünk róla.

- Tudtad előre, hogy menni fogsz?

- Nem készültem rá külön, de valahogy természetes volt, hogy ott leszek. Apuci és anyuci is mindig jár, sipeki nagypapám

75-szörös véradó, a rimóci talán még többször is adott. Nem volt kérdés, hogy megyek-e.

- Volt benned félsz vagy aggodalom?

- Nem, ilyet nem éreztem. Inkább valami kíváncsiság, várakozás.

- Hogyan zajlott? Mik a benyomásaid?

- Kedvesek voltak a véradó állomás dolgozói. Mindent elmondtak előre, mikor mi fog történni. Voltak információim, átláttam a folyamatot, nyugodt voltam. Jól szervezetten, olajozottan ment minden.

- Nem lettél rosszul?

- Nem, dehogy! Elég gyorsan végeztem.

Anővérem például előbb kezdte és később fejezte be. Otthon én kérdeztem, hogy lehet-e enni véradás előtt. Mondták, hogy lehet, így ettem és ittam rendesen. Ez utóbbiról magam is tudtam, hogy fontos. (Meg azt is, hogy a jó vörösbortó vérképző ital!)

- Elmesz legközelebb is?

- Természetesen! Amint lehet, megyek ismét.

- Köszönöm a beszélgetést! Várunk szeretettel a következő véradáson! Addig is jó egészséget kívánok!

Beszkid Andor